

[Ivar Nørgaard.]

derspiel, at Tyskland og Italien og Frankrig fortsat vil fastlægge deres skattepolitik, helt som de selv vil, og uden hensyn til, hvad der sker i Bruxelles. Det er altså hr. Per Federspiels meget vidtgående fortolkning, at vi bare kan sige ja til det hele, for der er ikke nogen problemer.

På den anden side kommer hr. Morten Lange og siger, at det må da være soleklart, at der står i denne ministerrådsbeslutning, at man skal indrette skatterne på en sådan måde, at socialdemokratiets forbehold ikke kan bevares. Nu kommer så sidst handelsministeren, som har ladet sagen undersøge i Bruxelles på vor foranledning, og siger: Det er et overordentlig kompliceret problem, som handelsministeren og handelssekretariatet ikke endnu har et helt endeligt svar på, men alt tyder på, at det nok ender i noget, der kunne medføre, at vi måske kunne klare forbeholdet. Sådan forstod jeg handelsministeren. Men det er ikke nær så soleklart til den ene side, som hr. Per Federspiel fremstiller det, og ej heller til den anden side, som hr. Morten Lange fremstiller det.

Det er derfor virkelig noget, vi her i dette folketing bør interessere os for at følge meget nøje, for først når vi kommer til klarhed over, hvad det faktisk er, man vil gøre i fællesmarkedet, kan vi tage stilling til, om det socialdemokratiske forbehold på dette punkt er opfyldt. På nuværende tidspunkt kan vi ikke tage stilling til det, og derfor kan vi ikke føje hr. Morten Lange i allerede i dag at skulle tage stilling og slet ikke i negativ retning, som hr. Morten Lange vil. Efter min opfattelse, det vil jeg gerne gentage, er det udtryk for en neurotisk holdning at forlange, at vi enten skal sige absolut ja eller absolut nej på et tidspunkt, hvor vi ikke har kortene på bordet. Vi må dog vente, til tingene er undersøgt, først da kan vi tage stilling. Jeg går ud fra, at handelssekretariatet og handelsministeren fortsætter bestræbelserne for en afklaring, sådan at vi, den dag vi skal tage stilling, naturligvis ved, hvad der indeholdes i Ministerrådets beslutning.

Hr. Aksel Larsen stillede mig det spørgsmål, om man kunne være sikker på, at socialdemokratiet ville indtage den samme holdning og dermed tage de samme forbe-

hold, hvis vi havde regeringsmagten på det tidspunkt, da disse sager skulle afgøres. Jeg kan berolige hr. Aksel Larsen med, at det vil vi naturligvis. Det er klart, at det standpunkt, vi her har indtaget, er et standpunkt, der gælder, hvad enten vi er i opposition eller sidder med regeringsansvaret.

Jeg skal sluttelig sige noget om socialdemokratiets holdning til dagsordenerne. Hvad angår SF's dagsordensforslag, må vi tage afstand fra det, fordi det indeholder påstande, som vi mener er forkerte. Vi mener, at det er direkte forkert at hævde, at det vil hindre vælgerflertallet i at fremme en socialistisk samfundsudvikling. Vi mener, at samfundsudviklingen som hidtil bestemmes i de enkelte lande af vælgerbefolkningen. Vi har været vidne til, at der i nogle lande er sket fremgang for den socialistiske tankegang efter, at de er blevet medlem af fællesmarkedet, og at der i andre lande er sket tilbageskridt, nøjagtig som i de lande, der står uden for fællesmarkedet. Da vi er tilhængere af demokratiske afgørelser om, hvorvidt man skal gå videre i socialistisk retning eller ej, mener vi, at det ikke er klart ved at holde sig udenfor, men heller ikke hindret ved at gå ind i fællesmarkedet. Vi kan arbejde for den socialistiske udvikling, og det er ikke på nogen måde afgjort, at det bliver vanskeligere at gøre det. Jeg kan fortælle hr. Morten Lange, hvilket kan bekræftes af hr. Aksel Larsen, at socialister i Belgien, Holland og Tyskland har den opfattelse, at socialdemokraterne og SF'erne skyndsomst burde sørge for, at vort land blev indmeldt i fællesmarkedet, for kun derved har vi virkelig chance for at fremme tanker om en socialistisk samfundsudvikling. De gav udtryk for på møder, vi havde både med fagforeningsfolk og medlemmer af parlamentet i disse lande, at de var dem, der var glædest for fællesmarkedet.

Det overbeviste nu ikke mig om, at så skulle vi følge hr. Per Federspiel og med det samme sige ja og amen. Vi må først kende alle betingelserne. Men det gav i hvert fald mig den opfattelse, at vi ikke så helt sikkert kan vide, hvad hr. Morten Lange og hr. Aksel Larsen så helt sikkert på forhånd mener at vide.

Vi mener naturligvis heller ikke, at tilslutning til EEC er i modstrid med Danmarks Riges Grundlov, og heller ikke derfor kan vi